

sme se več porabiti. — Dalje razpravljale so se posamezne točke proračuna.

Včeraj, v torek, imel se je razpravljati proračun izredne potrebščine za vojno, v kateri zadeva največja svota novo repetirko z malim 8 milimeterskem kalibrom.

Naši dopisi.

Iz Železnikov 11. nov. (*Nalivi; požar.*) Tudi pri nas smo imeli letošnjo jesen uže dovolj dežja in velike povodnji, pa, hvala Bogu, voda v kljub silovitosti ni napravila kake večje škode. — Zato pa nam je danes pretila velika nesreča po ognju. Okoli pol 7. ure zjutraj začela je iz dozday neznanega vzroka goreti hipoma hiša št. 102 v Spodnjih Železnikih. Njeni stanovniki morali so biti res „za gorami“, ker je plameu uže na večih mestih iz strehe švigal, ko oni za ogenj še vedeli niso. Drugi memogredoči ljudje so nesrečo zapazili. K sreči bilo je popolno mirno ozračje brez najmanjše sapice, brizgalnica in čvrste roke tudi prec na mestu, vendar pa je bilo treba največjega truda, da se tikoma zraven stoječa hiša št. 101, katere se je plamen z vso silo prijemal, ni vnela. V njenem podstrešji bi bil dobil ogenj toliko „hrane“, — če se sme tako reči, da bi bila vsa zgornja stran Spodnjih Železnikov v največji nevarnosti vpepeljenja. Od l. 1869 je bil to uže tretji požar, da je le po ena zgradba zgorela, vsa tik okoli stoječa poslopja pa rešena bila, toraj moramo pač iz srca reči: Zahvaljena bodita Bog in Sv. Florijan! — V drugem imamo danes prav lepo, res rajsko vreme. Naj le sv. Martin čez 3 dni nikar po pregovoru s kakim slegom ne „ongavi“, ker ljudje zaradi pripravljanja stelje lepega vremena na moč potrebujejo. Bog! J. L.

Iz Ljubljane. — Deželni zbor kranjski prične se, kakor vsi drugi deželni zbori naše državne skupine, dne 24. novembra. Pričakuje se, da bode večina deželnih zborov svoje delovanje končala pred novim letom, v kolikor pa se to ne zgodi, mogli bodo nadaljevati svoje delovanje tudi po novem letu, ker za gotovo se čuje, da se državni zbor ne prične pred 24. januarjem.

— „Laibacher Wochenblatt“ in pa „Slov. Narod“. Posebej opozorjeni ogledali smo si zoper svojo navado zadnjo številko „Laib. Wochenblatta“ z dne 12. nov t. l. in našli smo v tem listu v resnici dva prav zanimiva posnetka, pa ne iz graške „Tagespošte“ ali dunajskih velikonemških listov, ampak iz „slovenskega vodnega lista ali „das leitende slovenische Blatt“, kakor „Laib. W.“ naš stareji dnevnik „Slovenski Narod“ imenuje.

„L. W.“ in za njim vsi nam nasprotni nemški in madjarski listi in politiki očitajo vsemu narodu slovenskemu — kaj pomaga ugovor, da po krivici, — vse to, karkoli našemu narodnemu čutju nasprotnega ali naši narodni sedanosti in prihodnosti pogubljivega v svoje liste sprejema vredništvo „Slov. Narod“.

Nekakov čuden vtis mora dobiti čitatelj „Slov. N.“ uže po tem, da novejši čas uže ni skoraj številke tega

lista več, v kateri bi ne bilo vvodnega članka z naslovom: „Iz Rusije“. — Pa naj bi uže bilo to, ako hoče eden slovenski list svojo posebno pozornost obračati na „Izhodno stran“. Vsebina teh dopisov pa ni zanimiva samo za nas, temveč zanima posebno naše narodne nasprotnike, in lahko dostavimo še to, da ta vsebina prav pomenljivo zanima naše vladne in više kroge.

Kar „Krutogorov“ v številki 254 „Slov. Narod“ piše o veljavi, katero imajo česki in slovenski državni poslanci v pisateljevih „ruskih“ krogih, je pač večinoma osebnega pomena, in v tem oziru se ne bodo ne česki, ne slovenski poslanci ravno žaljene čutili, ako je postopanje enega po vsem osamljenega slovenskega poslanca, dr. Gregorca, Krutogorov-u dalo povod, njega v zvezde kovati — druge slovenske poslance pa grdo sramotiti. Vsaj je slovenskemu narodu znano, kedo je zakrivil to razdvojenje in kedo je ravnal pravilno. Za stališče avstrijskih Slovencev in za njihovo delovanje pa je gotovo merodajna njihova lastna sodba, nikakor pa ne kritikovanje ruskega dopisnika, izrekoma, ako se tako razkriva, kakor to stori v številki 250 „Slov. Narod“ na sredi druge strani, ko do besede piše tako:

„Naše narodne sile rastô — — — in mi dokažemo našim tlačiteljem Italijanom, naj se pišó Crispi ali Pecci, — da nas je dovolj, da bi se uprli tem izvrgom človeštva.“

Ako „Narod“ in njegov pisatelj katoliškemu, vernemu slovenskemu ljudstvu tako hrano prodaja in zgodovini tako v obraz bíje, da Crispija tovariša Cavarjevega in pa sedanjega papeža, rodom grofom Peccija imenuje „izvrgo človeštva“ — in oba prav v tisti koš meče, — po tem naj se nikar ne čudi strmenju našega naroda, v katerem se nikakor ne bode dalo spodriniti živo prepričanje, katero zastopajo vsi naši resni politiki in je zastopal pokojni Palacky, kakor naš Bleiweis, da je neobhoden pogoj naše prihodnosti in našega obstanka v obstanku avstrijske države. — To je tudi živo prepričanje našega naroda.

Te besede izreči se nam je zdelo nujno potrebno, da sebe in slovenski naš narod zavarujemo pred posledicami, katere more taka pisava imeti pred unanjim svetom.

Kdor bi še ne verjel, koliko nevarnega orožja „Sl. N.“ podaja našim nasprotnikom, čita naj „Nem. Fr. Presse“ z dne 15. t. m. na 4. in 5. strani, katera navaja iz „Sl. Narod“ zahtevo po vesoljnem slovanškem jeziku in po ruski cerkvi. — „N. Fr. P.“ imenuje te izjave „Unanja politika Slovencev“ — in sklepa z višje gori obrnjenem klicem: „So se li kedaj pred letom 1879. izjave take vrste čule?“

— Deželnozborska volitev v Kočevji na mesto umrlega E. Faber-a vršiti se ima dne 22. t. m. Pričakovali bi bili, da se kakor prej, tudi pri tej priliki zedinijo na enega kandidata, katerega more enako sprejeti Ribnica, kakor kočevsko mesto. Pa hujskači nemškega „Schulvereina“ ne trpé ne mirú v deželi in ne stvarnega mirnega razpravljanja v deželnem zboru. V ta namen

ne prihodnjem postopanju, zoper papeža - ki je izmed njih svoj

ponujajo Kočevcem znanega profesorja ljubljanske pravne in glavnega agenta nemškega „Schulvereina“ Linhardt. — Na to izzivljanje zbrali so si ribniški volilci vsi in pa zmernejši volilci kočevskega mesta za svojega kandidata c. kr. sodnika v Ribnici, g. Višnikarja, nepristranskega domačina, ki se bode gotovo mogel in hotel za vse gmotne in opravičene duševne potrebe svojega volilnega okraja z večjim vspehom potezati, kakor Linhardt ali kedorkoli njegovih pristašev.

— O delavski krizi v premogokopu v Zagorju piše „Slovenec“: Nedavno smo poročali, da sta bila državni poslanec g. kanonik Klun in predsednik trgovinske zbornice g. Kušar zaradi zagorskih jam pri trgovinskem ministru markezu Bacquehemu ter mu izročila neko spomenico. Po odhodu gosp. Kušarja ostal je poslanec Klun še nekoliko dni na Dunaji ter se v tej zadevi obrnil tudi do ministra poljedelstva, grofa Falkenhayna. Vernih duš dan pa se je poklonil še ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju ter zagorske zadeve priporočal njegovi posebni skrbi, rekši, da na Kranjskem ne poznamo in ne čutimo hudih nasledkov in malopridnih izrastkov socialnega vprašanja v enaki meri, kakor drugod, da naj jih toraj slavna vlada z vso previdnostjo odvrča tudi zanaprej. Ob enem mu je izročil enako spomenico, kakor prej trgovinskemu ministru. Grof Taaffe je poslancu obetal reč nemudoma v roke vzeti ter ob enem izrekel upanje, da se bode ugodno razmotala. Kaže se, da se bode res povoljno rešila. Vlada se je precej obrnila do merodajnih krogov in jim priporočala, da naj po svoji moči pripomorejo k odvrnitvi Zagorju preteče nevarnosti. In ta klic menda ni bil zastoj. V prvi vrsti je južna železnica pokazala svojo dobro voljo, ter poslala včeraj svojega zastopnika, našega rojaka g. dr. Dolinarja, v Ljubljano, da potrebno poizvé in se dogovori!

Po dosedanji pogodbi je južna železnica od trboveljske družbe vsako leto stalno jemala 230.000 ton (tona po 10 metrov centov) premoga, vrhu tega pa še drugih 50.000 ton, tako, da je znašala vsa njena potrebščina 280.000 ton na leto. Ta pogodba se je raztegnila do 1. marca 1888. l. Odtlej naprej bode južna železnica od trboveljske družbe jemala 170.000 stalno, in vrhu tega še 36.000 drugih ton, toraj 206.000 ton na leto. Toraj bode južna železnica od te družbe jemala samo 74.000 ton premoga manj kakor doslej; vendar pa hoče premog, ki ga razun navadnega naročila še potrebuje, naročevati pri trboveljski družbi, ako bode ta družba cenovno svojemu premogu tako vravnala, da bode primerna cenam drugih premogokopov. Trboveljska družba se toraj ne more izgovarjati, da bi bila zaradi južne železnice prisiljena, delo v Zagorji ustaviti, in ako je v resnici na to mislila, bili so temu vzrok drugi, po naši misli tajni nameni, ki se doslej odtegujejo javni razpravi, o katerih pa bodemo o svojem času spregovorili, ako bode treba. Razvidno je toraj, da za daljši obstanek zagorskih jam ni treba družega, kakor malo dobre volje še pri trboveljski družbi; in nadajamo se, da bode vladno posredo-

vanje tudi pri tem družbi zbudilo to dobro voljo in da ona za svoje delavce, ki bi sicer prišli ob zaslužek, ne bode razodevala manj usmiljenega srca, kakor južna železnica.

— Vabilo na naročbo. Od 1. januarija 1888 l. naprej izhajal bode „Slovenski pravnik“. Celi program listu izražen je v njegovem imenu. Glavni namen mu bode, pospeševati korektno slovensko uradovanje v slovenskih pokrajinah. Služiti ima torej v prvi vrsti praktičnim potrebam slovenskega juridičnega prometa.

Vendar pa bode tudi odmerjen primeren prostor teoretičnim razpravam in je namenjen posebno mlajšim juristom za vežbanje.

Samo ob sebi je umevno, da se list ne bode samo pečal z golo juridičnimi, marveč tudi z upravno- in finančno-pravnimi vprašanji.

Imel bode list tudi svoj feljton in prinašal bode male notice juridične vsebine in personalije.

In da se ustreže večkrat izraženim željam, objavil bode tudi najvažnejše termine v konkurznih in eksekutivnih zadevah v slovenskih pokrajinah.

Sotrudniki so naprošeni, da pošljejo rokopise najzadnje do 15. vsacega meseca podpisnemu uredništvu in za prvo številko do 1. decembra 1887.

List izhajal bode prvi dan vsacega meseca po dve poli in stane 4 gold. za leto, 2 gold. za polovico leta.

Naročnina naj se pošlje uredništvu in upravništvu, ki se nahajata v Frančiškanskih ulicah št. 16.

V Ljubljani konec oktobra 1887.

Za uredništvo:

Dr. Alfonz Mosché.

— † Umrl je danes zjutraj po dolgi in mučni bolezni gosp. Fran Levstik, skriptor na ljubljanski licealni biblioteki in znani slovenski pisatelj in pesnik. Lahka mu zemljica!

— O zgradbi krajne železnice z Ljubljane v Kamnik opazuje se, kakor se nam poroča z Dunaja, živahneje gibanje. Denarni zavod, ki namerava preskrbeti za zgradbo še potrebni denar, izrekel se je neki, da hoče stvar prevzeti, ako vlada dovoli nekatere po postavi dopustljive polajšave, ako ravno je od države privoljena podpora za 50.000 gold. premala. — Zadnji čas vršile so se in se vršijo še na Dunaji pri pristojnih oblastvah razprave, katere obetajo dobrega vspeha. — Tudi v odseku avstrijske delegacije porabil je poslanec za kamniško mesto, dr. Poklukar, priliko, poprašati vojnega ministra grofa Bylandt-a, ker je nedvomljivo, da je ta železnica za tamošno smodniško tovarno in za vojno sploh največje važnosti, ali se noče minister tudi s svojo veljavnostjo potezati za to, da se ta železnica kar prej dodela. — Vojni minister je na to vprašanje odgovoril, da se je uže za to železnico večkrat pobrigal, pa se bode tudi vnovič in to z odločnostjo potezal, da se kar prej dodela.

Gledé družega vprašanja poslanca dr. Poklukarja zarad zalog žvepla in salpetra pa je minister odgovoril,

da je zaukazal, da se vsaka teh tvarin posebej in tako spravi, da se ne bode bati nikakoršne nevarnosti za kamniško mesto.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Razprave v delegacijah tečejo mirnim tokom. Kar je pomenljivo za višino naših skupnih državnih potrebščin je to, da se je od vlanskega izrednega skupnega kredita 52 milijonov preklical sedaj še ne porabljen ostanek nekaj nad 22 milijonov. — O notranjem položaju pa se čuje, da se je v toliko zboljšal, da se je deloma zmanjšal neugoden vtis v visokih krogih, ki je nastal vsled nekaterih slovansko-vzajemnih izjav nekega veljavnega glasila državno-zborske večine. — Čuje se ravno, da se ta sedanji državnozborni večini neugodna sapa zgublja. gotovo pa je, da bi to nikakor ne bilo mogoče, ako bi merodajnim krogom ne bilo vsaj večinoma znano, da novejša izjave slovenskega starejšega dnevnika s prepričanjem slovenskega naroda nimajo nikakoršne zveze, da vsaj nikakor ne izvirajo iz njega sredine, temveč se širijo od zunaj v ta namen, da bi se med narodom širile.

Vse toraj kaže, da se notrauni naš položaj zboljša, akoravno je gotovo, da se za sedaj nobena točka Gautscheve naredbe ne namerava preklicati.

Delovanje delegacij bode s koncem tega tedna večinoma sklenjeno tako, da bo v nedeljo ali ponedeljek k večjem še formalna seja.

Nemška. — Cesar Viljem in njegova rodbina imela je v minulem tednu v pravem pomenu teden trpljenja zavolj boleznici cesarjevice. Zdravniki, katere je nemški cesar poslal v San Remo, da so preiskali grlo bolnikovo, — začetkom zarad prevelike otekline niso mogli preiskati bolnega dela, — kakor hitro pa jim je to mogoče postalo, prepričali so se vsi zdravniki o tem, da nikakor ni več dvomiti na tem, da je vratna bolezen cesarjevičeva rak, in da tudi operacija to je: izrezanje bolnega dela dušnika ni več mogoče, ker je neozdravljivo rakovo razbolenje že preveč razširjeno. — Vsled tega izreka zdravnikov odločil je bolni cesarjevič sam po premisleku ene ure in po razgovoru s svojo soprogo in s svojim sinom, da se ne bo dal operirati, ker mu s tem ni danega nikakoršnega poročila, da se zboljša njegovo zdravje. — Vsled tega ostane bolnik tudi še dalje v gorkejem podnebju Laške, poleg njega ostal je Berolinski zdravnik Krause, da mu po dogovoru vseh zdravnikov nadzoruje zdravljenje in da je vedno pri roki, ako bi se nagloma pripetila nevarnost zadušenja, da bolniku z zarezo v dušnik in vpeljano cevijo more takoj pomagati.

Časniki, ki so od sedanje nemške vlade Bismarkove neodvisni in pa razumni del nemškega prebivalstva, kateri se je nadjal, da se bode z nastopom vladarstva po cesarjeviču marsikaj obrnilo na boljše, da se bode odpravila brezozirna samovolja Bismarkova, vsi oni

krogí so zelo potrti. ker po pravici sodijo, da ne bode ne mir zagotovljen, ne brezozirnost Bismarkova odpravljena, ako na mesto sedanjega cesarjeviča, vladarstvo nastopi sedaj 28 let stari sin njegov.

K vsem tem zmešnjavam prihaja še, da je tudi stara cesarica zelo bolna, da stari cesar Viljem v svojem 91. letu živi le od tedna do tedna. ni čuda, da je postala obupnost nemškega ljudstva velika.

Med tem časom došlo je nemškemu dvoru naznanilo, da pride ruski car dne 18. t. m. cesarja Viljema v Berolin obiskat v svojo rodbino. Da bo sprejem carjev v Berolinu sijajen, na tem ni dvomiti, pa sprejem, kakoršnega je Bismark pripravil caru vsled njegove najnovejše naredbe, s katero so izključene pri nemški državni banki posojila na ruske državne vrednostne papirje, mu bode ogrenil vse unajne sijajnosti sprejema.

Srbija. — Odnosaji med Srbijo in Bolgarijo nikakor niso prijateljski. Srbski vladni listi očitajo Bolgarom njih nehvaležnost proti Rusiji in povdarjajo, da so Srbi se bojevali za svobodo Bolgarije. Bolgarski oficijozni pa očitajo Srbom, da so nevošljivi Bolgarom, da so samostojni postali, ter obžalujejo, da Srbi še niso bolje spoznali Rusije. V poslednji turški vojski so Srbi le tako dolgo naprej prodirali, dokler niso videli nobene turške vojske. Zato pa so hoteli še po vojski dobiti Sofijsko okrožje. Če vlada med Srbijo in Bolgarijo tako nasprotje, da srbski in bolgarski oficijozni tako pišejo, potem je pač le smešno misliti na balkansko zvezo.

Španjska. — „Imparcial“, organ španjske vlade, objavil je članek, kateri je vzbudil veliko pozornost. Ta list omenja, da se Bismark prizadeva, da bi pregovoril Španijo, da pristopi k tripelalijanci. Dalje pravi, da bi bilo posebno za Francijo neugodno, ako bi Španija se pridružila nemško-avstrijsko-italijanski zvezi. Sedanja španjska vlada je pa pripravljena, pristopiti tej zvezi, ki nekako ugaja španjskim koristim, ako Francija ne dovoli Španjcem prisvojiti si Maroko. Španija sicer ne misli sedaj takoj zavojevati te pokrajine, in je zadovoljna, da Francija le prizna, da ima sama pravico, si jo prisvojiti, kedar se jej bode zdel čas za to ugoden.

Žitna cena

v Ljubljani 9. novembra 1887.

Hektoliter: pšenice domače 5 gold. 69 kr. — banaške 6 gold. 90 kr. — turšice 5 gold. 36 kr. — soršice 5 gold. 40 kr. — rži 4 gold. 6 kr. — ječmena 3 gold. 25 kr. — prosa 3 gold. 74 kr. — ajde 3 gold. 90 kr. — ovsa 1 gold. 95 kr. — Krompir 2 gold. 41 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 14. novembra.

Hektoliter: Pšenica 6 gold. — kr. — Rrž 5 gold. 4 kr. — Oves 2 gold. 60 kr. — Turšica 4 gold. 54 kr. — Ječmen 4 gold. 22 kr. — Ajda 4 gold. 22 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gold. 60 kr. — Seno 2 gold. — kr. — Špeh 1 kilogr. 56 kr.